

са срѣща шт, но дж са смѣгчава въ ж, напримѣръ п р ъ-же, межю. Буквите ѡ и ѡа са смѣсватъ съ а и ѡа, но склоненията на прилагателните удържатъ своите пълни форми.

Глаголемзѡа поуѣтзѡнѡникзѡ иже очѣрнѡшесѡ. и главзѡ не острижающе проходаѣти градзѡ. межю простзѡими моужѡи и женами живоуще. и своѡемоу окѣщаннѡу роуѡгающесѡ. заповѣдаемз. аще хотѡтъ власзѡ остригзѡше прочинѡхз мѡнѡихз възприѡти ок-разз. сиѡхз въз монастзѡриѡхз посадѡти кз братѡи причѡтѡти. аще ли сеѡ не изволаѣтъ. възсудѣ ѡа отз града изгонѡти. и въз поуѣтзѡнѡхз житѡ. отзню-доу ѡже и тѡхз оименѡтъство сеѡкз изволиша.

„О ПИСМЕНЕХЪ.“

Тоя важенъ исторически памѣтникъ, по думите на О. Бодянки, е само часть отъ нѣкое пространно съчинение, което е било написано отъ „Черноризца Храбра.“ Съществуватъ два главни рѣкописни памѣтника, въ които е помѣстена статията „о писменехъ.“ Въ „Моск. Синод. Библиотека“ са намира рѣкописъ, подъ № 145, който е написанъ на хартия, малакъ форматъ. Тоя рѣкописъ е „списанъ“ въ 6856 или въ 1348 за бжлгарскиятъ царь Александра, отъ свѣщенникътъ Лаврентѡ. Трудъ же и болѣзнь Лаврентѡ много рѣшнаго таха свѣщенноинока. Тоя списокъ, който има заглавие „О писменехъ Черноризца Храбра“, е напечатанъ у Калайдовича въ неговиятъ „Юаннъ Экзархъ Болгарскѡй.“ Другъ списокъ, който е намѣренъ въ саввинскѡтъ манастиръ въ Далмация, е напечатанъ отъ г. Срезневски въ „Журналъ Мин. Нар. Просвѣщенѡя.“ Намѣрени сѡ още нѣколко списка отъ същото съчи-